

Landsfelag Pensjónista

Argir 28. mars 2019

Samferðslumálaráðið Tinganes

Verður sent við telduposti til smr@smr.fo

Hoyringssvar

Viðv. løgtingsmál nr. 153/2018: Uppskot til løgtingslóg um at banna mismuni og tryggja javnvíðgerð á arbeiðsmarknaðinum.

Eftir at hava lisið lógaruppskotið, har nógv jalg uppskot eru í lógini, so metir Landsfelag Pensjónista, at stórir mismunur verður gjørdur, ið rakar pensjónistar hart.

Í viðmerkingunum til gr. 3 stk. 4. stendur soleiðis:

”Stk. 4. Hendan ásetingin er sett í lógina fyri at gera tað greitt, at tað ber til at gera mismun vegna aldur t.d., tá ið persónur hevur nátt pensjónsaldu. Í rundskrivi hjá Fíggjarmálaráðnum er fráfaringsaldurin hjá alment settum starvsfólkum sum útgangsstøði 70 ár. Arbeiðsmarknaðurin hevur innrættað seg eftir, at tað ber til at koyra fólk frá, tá tey hava nátt ein ávísan aldur, og tískil verður tað framhaldandi loyvt at gera hendan mismunin. Hóast fólk liva longri, og ynskiligt er, at tey vera verandi á arbeiðsmarknaðinum í longri tíð, vil tað helst altíð vera natúrligt at loyva einum aldursmarki við atliti at einum virðiligum enda á einum langum arbeiðslívi, sum í sær sjálvum má metast at vera eitt lógligt endamál innan rammurnar á føroyskum rætti.”

Landsfelag Pensjónista metir, at hetta gongur beint ímóti endamálinum við lógaruppskotinum, at banna mismuni og tryggja javnvíðgerð á arbeiðsmarknaðinum.

Nógvir pensjónistar eru væl fyri og ynskja at verða verandi á arbeiðsmarknaðinum. Tað er ein stór íløgga hjá einum landi, at fólk eru til arbeiðis, og eigur tað tí ikki at verða aldurin, men arbeiðsførleikin, ið avger, um ein skal av arbeiðsmarknaðinum.

Eisini verður sagt í viðmerkingunum til gr. 3 stk. 4, at ein av grundgevingunum fyri at kunna siga pensjónistum upp er, at tey hava rætt til fólkapensjón og fáa harvið eitt upphaldsgrundarlag.

Landsfelagið metir, at hetta er ein sera skeiv grundgeving, tí pensjónistarnir hava sjálvi goldið pensjónina ígjøgnum sítt arbeiðslív, bæði yvir skattin og við pensjónsuppsparingum.

Landsfelag Pensjónista

Landsfelag Pensjónista hevur í nógv ár havt niðanfyrirstandandi sum eitt av sínum hjartamálum:

”Fráfaringaraldurin skal burtur.

Tað skal lóggevast, at tað ikki er loyvt at siga fólki upp vegna aldur. Pensjónsaldur skal ikki vera tað sama sum fráfaringsaldur á arbeiðsmarknaðinum.”

Við hesum vil Landsfelag Pensjónista heita á løgtingið at lóggeva, at tað ikki er loyvt at siga fólki upp vegna aldur og at allur mismunur vegna aldur á arbeiðsmarknaðinum er ólógligur.

Vinarliga

Beate L. Samuelson, forkvinna
Landsfelag Pensjónista